

Fotofestival Naarden Doof geboren filmmaker zoomt met zijn vertraagde beelden in op emoties, beweging en detail

‘Mensen denken veel te weinig na’

Fotofestival Naarden toont slow motion portretten van filmmaker Veysi Yildirim. Hij wil rust brengen bij zijn medemens. ‘Onrust zet mensen aan tot overbodige consumptie.’

MARIEKE HENRY

Filmmaker Veysi Yildirim, half verstopt onder zijn hoed is zijn gehoorapparaat nog net zichtbaar, noemt zichzelf de eerste filmmaker van slow motion filmportretten. Met zijn vertraagde beelden wil hij de wereld verbeteren. Zijn werk wordt dit jaar voor het eerst geëxposeerd tijdens Fotofestival Naarden.

Rest does not come from sleeping but from waking luidt het motto van filmmaker Veysi Yildirim. Met zijn slow motion portretten en filmpjes wil hij rust scheppen bij zijn medemens. “Zo draag ik een steentje bij aan een beter milieu, want onrust zet mensen aan tot overbodige consumptie. Veel mensen proberen hun negatieve verlangens te stillen met iets tastbaars. Ze vullen emotionele gaten met spullen. Ik wil die waanzinnige koopdrang sussen door rust in hun levens te brengen.”

Het lijkt een te grote verantwoordelijkheid te zijn voor één persoon, maar dat laat Yildirim koud. “Wij hebben allemaal de plicht om een eind te maken aan de toestand waarin de wereld zich nu bevindt,” zegt hij. “Ik denk dat mensen vaak de gemakkelijkste weg nemen, omdat ze geen rust in hun hoofd hebben. Ik kan hen daarmee helpen. Doordat mijn beelden enorm vertraagd zijn, wordt innerlijke rust bij de kijker gecreëerd.”

Na een bezoek aan zijn site, www.veysi.eu, kun je je vrediger voelen. Met zijn high speed hd-video-camera kan de regisseur letterlijk inzoomen op emoties, beweging en detail. Zo ziet de kijker subtiele bewegingen van de ogen en mond van een geportretteerde man, terwijl de commotie van voorbijvliegende meeuwen op de achtergrond wordt verdoezeld tot een hypnotiserend geheel. Of neem de elegante manoeuvres van een trapezeartieste.

Veysi Yildirim: ‘We hebben allemaal de plicht om een eind te maken aan de toestand waarin de wereld zich nu bevindt.’

FOTO MARIEKE HENRY

De vertraagde beelden onthullen haar kracht en de moeilijkheidsgraad van haar vak. Zoals de meeste films die hij maakt, ontberen de opnamen geluid of worden ze begeleid door meditatiemuziek.

“Met de juiste muziek en zonder beperkende dialoog, kun je iets beter ervaren. Dat is wat ik wil. Mijn werk moet op een dieper niveau iets met mensen doen. Als ik ze ertoe kan bewegen om gelukkiger te worden en bewuster en voorzichtiger met de aarde om te gaan, ben ik op de juiste weg.”

De weg naar innerlijke rust is voor Yildirim alles behalve gemakkelijk geweest. De doof geboren Turkse immigrant leerde pas praten en liplezen toen hij op zijn vierde naar het speciaal onderwijs ging in Den Haag. Door deze verlate ontwikkeling van zijn taalvermogen denkt hij nog steeds niet in woorden maar in beelden. “Televisie was mijn groot-

ste bron van informatie. Urenlang keek ik naar films en series als *The untouchables* en *The incredible Hulk* op een zwart-wit-tv. Toen ik op een dag bij mijn buurjongen televisie ging kijken, dacht ik dat er iets helemaal mis was met zijn tv. Ik zag namelijk voor het eerst dat de Hulk groen was!”

De obstakels die hij als doof kind tegenkwam, komt hij nog steeds tegen. “Netwerken is qua financiering zó belangrijk in mijn branche, maar juist op de plekken waar ik mensen kan ontmoeten – feestjes, recepties, festivals en borrels – versta ik ze niet. Ook telefoongesprekken zijn lastig.” Maar dat heeft hem nooit tegen gehouden. Op zijn achttiende wist hij dat hij filmmaker wilde worden. Zijn ouders zagen daar geen toekomst in, maar de jonge Turk hield vast aan zijn droom en volgde een opleiding aan de St. Joost kunst-academie in Breda waar hij de prijs

voor ‘best graduating student’ won. Al snel ontdekte hij het hypnotiserende effect van slow motion films. “Met slow motion vang je de essentie van iets. Neem de romantiek. Hoe meer er gepraat wordt hoe minder het geheel klopt. Dialoog kan echt een doodoener zijn. Met slow

‘Mijn werk moet op een dieper niveau iets met mensen doen’

motion kan ik emotie isoleren en vergroten. Helaas is het maken van slow motion films erg duur, omdat een speciale camera nodig is.”

De jonge filmmaker zette zijn idee in de koelkast, maar de vertraagde beelden lieten hem niet los. In 2009 kocht hij met een lening de nodige apparatuur. Eindelijk kon hij exper-

rimenteren. Tegenwoordig maakt hij slow motion portretten voor particulieren en meditatiefilms. Deze laatste zijn onder andere te zien op de flatscreens in de loungeclub Bo Cinq op de Prinsengracht.

Ook een dameskledingketen overweegt zijn films te gebruiken in de winkels.

“Dat zou ideaal zijn,” zegt hij over de winkelketen. “Als consumenten al in de winkel tot rust komen, denken ze beter na over wat ze kopen en geeft hun aankoop meer voldoening. Goed nadenken, dat doen we met z’n allen te weinig tegenwoordig. We nemen evenmin de tijd om goed te kijken. Met slow motion kan ik de tijd even stil zetten. Hier en nu. Juist de beslissingen die wij vandaag nemen, zijn zo belangrijk voor de toekomst.”

Fotofestival Naarden, t/m 19 juni
www.fotofestivalnaarden.nl